

חלק ט - פרשת פקודי		
מחוק מדבש	וילנא	יום
תקלז-תקלו	רסג ע"ב	ראשון
תקלז-תקמב	רסד ע"א	שני
תקמב-תקמז	רסד ע"ב	שלישי
תקמז-תקנב	רסה ע"א	רביעי
תקנב-תקנז	רסה ע"ב	חמישי
תקנז-תקסב	רסו ע"א	שישי
תקסב-תקסה	רסו ע"ב	שבת

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

עלון מס' 226 | פרשת ויק"פ - החודש תשפ"ג

יו"ל בעזרה ש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

המתעורר לעבודת ה' בכל נפשו מושיף עליו אור השכינה

אזלו פלהו פחדא, פתח ואמר, קחו מאתכם תרומה ליהו"ה, כל נדיב לבו יביאה וגו', תא חזי, בשעתא דבר נש שוי רעותיה לגבי פולחנא דמאריה, ההוא רעותא סליק בקדמיתא על לבא, דאיהו קיומא ויסודא דכל גופא, לבתר סליק ההוא רעותא טבא על כל שייפי גופא, ורעותא דכל שייפי גופא ורעותא דלבא מתחבראן פחדא, ואינון משכין עלייהו זיהרא דשכינתא לדירא עמהון, וההוא בר נש איהו חולקא דקדשא בריה הוא הוי, הדא הוא דכתיב קחו מאתכם תרומה, מאתכם הוה אמשכותא לקבלא עלייכו ההיא תרומה, למהוי חולקא ליהו"ה. ואי תימא דלאו ברשותיה דבר נש קיימא מלה, תא חזי מה פתיב, כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהו"ה, כל נדיב לבו ודאי, מאן דיתרעי לביה, ומשיף לה לשכינתא לגביה, הדא הוא דכתיב,

מתוך מדבש

המתעורר לעבודת ה' בכל נפשו מושיף עליו אור השכינה

אזלו פלהו פחדא אחר כך הלכו כלם יחד לדרפם, פתח ואמר רבי אבא, מה שפתיב קחו מאתכם תרומה ליהו"ה, כל נדיב לבו יביאה את תרומת ה', תא חזי בשעתא דבר נש שוי רעותיה לגבי פולחנא דמאריה בא וראה בשעה שהאדם משים את רצונו אל עבודת קונו ועובד לה' בכל נפשו ובכל אבריו, ההוא רעותא סליק בקדמיתא על לבא אותו הרצון עולה תחלה על הלב המתעורר תחלה, דאיהו קיומא ויסודא דכל גופא שהוא הקיום והיסוד של כל הגוף, פי על ידי הלב נשפע חיים לכל האברים, לבתר סליק ההוא רעותא טבא על כל שייפי גופא אחר כך עולה הרצון הטוב ההוא על כל אברי הגוף שהם מספיקים עם רצון הלב, פי כשנובע החיים מהלב להאברים אותם החיים מערבים ומזגים באותו הרצון שעלה בלב, ורעותא דכל שייפי גופא ורעותא דלבא מתחבראן פחדא והרצון של כל אברי הגוף ורצון הלב מתחברים יחד וכלם עושים באהבה רצון קונם, ואינון משכין עלייהו זיהרא דשכינתא לדירא עמהון והם מושכים עליהם זהר אור

השכינה שהוא הענן האלהי המוכן לעבדי ה' לשרות עמהם, פי כשהאדם מסכים בלבו ובכל אבריו לעבד את ה', מיד השכינה שוכנת בלבו, ומחנות השכינה שוכנים בכל אבריו, ונעשה צלם ודמות עליון, וההוא בר נש איהו חולקא דקדשא בריה הוא הוי וזה האיש הוא חלקו של הקדוש ברוך הוא, הדא הוא דכתיב קחו מאתכם תרומה שפרושו מאתכם הוה אמשכותא מאתכם הוא ההמשכה פי בכס תלוי לקבלא עלייכו ההיא תרומה לקבל עליכם את תרומה ההיא שהיא השכינה שתשרה עליכם, למהוי חולקא ליהו"ה להיות חלק לה', כמו שפתיב (דברים לז ט) פי חלק ה' עמו.

ואי תימא דלאו ברשותיה דבר נש קיימא מלה ואם תאמר שאין דבר זה עומד ברשותו של אדם, לבחור בטוב ולמאוס ברע עד שיזכה להתקשר בשכינה, ואמר שאינו כן אלא תא חזי מה פתיב בא וראה מה שפתיב כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהו"ה הרי פי עקר הכל שיהיה כל נדיב לבו ודאי היינו נדבת הלב, מאן דיתרעי לביה ומשיף לה לשכינתא לגביה מי שיתרצה לבו לבחור בטוב ומשיף את השכינה אליו, הדא הוא

יביאה, אף על גב דאיהי באסתלקותא לעילא, יביאה מאתר עלאה, לאמשכא לדיירא עמיה.
וכד תיתי לאשראה עמיה, כמה ברכאן וכמה עותרא תיתי עמה, הדא הוא דכתיב זהב וכסף
ונחשת, לא יחסר ליה כל עותרא דעלמא.

המחדש חדושי תורה לשמה מעלה את השכינה ליחוד עליון

דא לשאר בני עלמא, אבל אתון קדישין עליונין, קחו מאתכם תרומה ליהו"ה, אמר רבי
חייא, מאן דשרי לארמא הוא ירים.

העולם נברא בשביל שישראל יקבלו את התורה

רבי חייא פתח ואמר (דף ר ע"א) קחו מאתכם תרומה ליהו"ה, תא חזי, קדשא בריה הוא פד
ברא עלמא, לא ברא ליה אלא בגין דייתון ישראל ויקבלון אורייתא, באורייתא אתברי
עלמא, ועל אורייתא קיימא, הדא הוא דכתיב (ירמיה לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמת.

מתוק מדבש

נובעת לאחרים ברכות ועשר היא נובעת לכם סודות התורה,
אמר רבי חייא אבא מאן דשרי לארמא הוא
ירים מי שהתחיל להרים ולהעלות את השכינה על ידי
עסק התורה שהעלה מיין נוקבין אליה השפעות מלמטה,
הוא ימשיך להעלותה ולהביאה אל דודה לסוד היחוד.
(ויקהל דף קצה-ע"ב, ובבאוריניו כרך ח עמ' רכו)

דכתיב יביאה פרושו אף על גב דאיהי באסתלקותא
לעילא אף על פי שהשכינה היא בסוד הסתלקות למעלה
בעונות הדור, אבל עם כל זה ברצונו הטוב יביאה מאתר
עלאה לאמשכא לדיירא עמיה הוא יכול להביאה ממקום
העליון ולהמשיכה שתדור עמו ותשרה עליו, כי הכל תלוי
בנדבת הלב, וקרוב אליו הדבר מאד בלבבו לעשותו.

העולם נברא בשביל שישראל יקבלו את התורה

רבי חייא פתח ואמר (דף ר ע"א) לפרש מה שכתוב
קחו מאתכם תרומה ליהו"ה, והקדים ואמר תא
חזי קדשא בריה הוא פד ברא עלמא, לא ברא
ליה אלא בגין דייתון ישראל ויקבלון אורייתא בא
וראה כשהקדוש ברוך הוא ברא את העולם, לא ברא אותו
אלא כדי שיבאו ישראל ויקבלו את התורה, כי רצה
הקדוש ברוך הוא לזכות את נשמות ישראל על ידי הלמוד
וקיום התורה, ואמר דע את מעלת התורה כי באורייתא
אתברי עלמא באותיות התורה נברא העולם, ועל
אורייתא קיימא ובכח התורה הוא עומד וקיים, הדא
הוא דכתיב זהו שכתוב שאמר הקדוש ברוך הוא אם
לא בריתי יומם ולילה אם לא לומדים את התורה יום
ולילה שעל ידה פרתי ברית עם ישראל, חקות שמים
וארץ לא שמת נחשב כאלו את השמים ואת הארץ
לא בראתי, כי אין להם על מה לעמד ולהתקיים.

וכד תיתי לאשראה עמיה וכשהשכינה תבוא לשרות
עמו, אז כמה ברכאן וכמה עותרא תיתי עמה
כמה ברכות וכמה עשר תביא עמה, הדא הוא דכתיב
זהב וכסף ונחשת פרוש שהשכינה תביא עמה עשר
והשפעות רבות, לא יחסר ליה כל עותרא דעלמא
לא יחסר לו כל עשר שבעולם.

(ויקהל דף קצה ע"ב, ובבאוריניו כרך ח עמ' רכה-רכו)

המחדש חדושי תורה לשמה מעלה את השכינה ליחוד עליון

ואמר רבי אבא אל החברים, כי דא לשאר בני עלמא
כל זה לשאר בני העולם, שהם כעבדים המשמשים
את הרב על מנת לקבל פרס, אבל אתון קדישין עליונין
אבל אתם קדושי עליונים שהשכינה כבר שורה עליכם,
ועקר רצונכם בעבודת ה' ליחד קדשא בריה הוא ושכינתיה,
קחו מאתכם תרומה ליהו"ה פרוש שהשכינה שפבר
נמצאת אתכם תרומם ותעלה לה, ותתיחד עם קדשא
בריה הוא על ידי חדושי תורתכם, לכן במקום שהיא

(ויקהל דף ר-ע"א, ובבאוריניו כרך ח עמ' רמ)

בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה פְּרָאוּי, נִצּוֹל מְדִינַי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא

אוֹרֵייתָא אִיהִי אֲרַפָּא דְחַיֵּי בְּהַאי עֲלָמָא, וְאֲרַפָּא דְחַיֵּי בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, וְכָל מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, כְּאֵלוּ אֶשְׁתַּדַּל בְּהִיכְלִיָּה דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, דְּהִיכְלִיָּה עֲלָאָה דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אוֹרֵייתָא אִיהִי, וְכַד בַּר נָשׁ עָסִיק בְּאוֹרֵייתָא, קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא קָאִים תַּמָּן וְאַצִּית לְקִלְיָה, כְּמָה דְכְּתִיב (מלאכי ג טו) וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּגּוֹ', וְאַשְׁתַּזִּיב בַּר נָשׁ מִתַּלְתַּת דִּינִין, מְדִינָא דְהַאי עֲלָמָא, וּמְדִינָא דְמִלְאַף הַמָּוֶת דְּלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה עָלֶיהָ, וּמְדִינָא דְגִיְהֵנָם

בְּרִית פְּרוּתָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקּוֹרָא מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת בְּכֹנֶנָה בְּכָל יוֹם נִצּוֹל מִכָּל רָע

מְלָה דָּא גְזַרְהָ קְיָימָא קָמֵי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא, דְּכָל מָאן דְּאֶסְתַּפַּל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא עוֹבְדָא דְקְטָרֶת, יִשְׁתַּזִּיב מִכָּל מַלְיָן בִּישׁוּן וְחֲרָשׁוּן דְּעֲלָמָא, וּמִכָּל פְּגָעִין בִּישׁוּן, וּמִהַרְהוּרָא בִּישָׂא, וּמְדִינָא בִּישָׂא וּמוֹתָנָא, וְלֹא יִתְזַק כָּל הַהוּא יוֹמָא, דְּלֹא יָכִיל סְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָא עָלֶיהָ, וְאַצְטְרִיף דִּיכּוּוֹן בֵּיהּ.

מתוק מדבש

לשלוט עליו אלא הוא מת בנשיקה, ומדינא דגיהנם ומדין הגיהנם, כי אין אור הגיהנם שולט בתלמידי חכמים. (ויקהל דף רע"א, ובבאוריניו כרך ח עמ' רמ-רמ"א)

בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה פְּרָאוּי, נִצּוֹל מְדִינַי הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא

וְאָמַר עוֹד כִּי אוֹרֵייתָא אִיהִי אֲרַפָּא דְחַיֵּי בְּהַאי עֲלָמָא, וְאֲרַפָּא דְחַיֵּי בְּעֲלָמָא דְאַתִּי הַתּוֹרָה הִיא אֲרַף חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲרַף חַיִּים בְּעוֹלָם הַבָּא, וְכָל מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא כְּאֵלוּ אֶשְׁתַּדַּל בְּהִיכְלִיָּה דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְכָל מִי שְׁעוֹסַק בַּתּוֹרָה נֶחֱשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ מִשְׁתַּדַּל לְבָנוֹת הִיכְלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא סוּד הַמַּלְכוּת [הַשְּׂכִינָה], דְּהִיכְלִיָּה עֲלָאָה דְקִדְשָׁא בְּרִיף הוּא אוֹרֵייתָא אִיהִי כִּי הִיכַל הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא הַתּוֹרָה, וְהִינֵנו הַתּוֹרָה שְׁבַעל פֶּה שֶׁהִיא סוּד הַמַּלְכוּת [הַשְּׂכִינָה] הִיא הִיכַל וּלְבוּשׁ לְזַעִיר אֲנַפִּין [בְּחִינַת קוּב"ה], וְכַד בַּר נָשׁ עָסִיק בְּאוֹרֵייתָא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא קָאִים תַּמָּן וְאַצִּית לְקִלְיָה וּכְשֶׁאֲדָם עוֹסַק בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד שָׁם וּמִקְשִׁיב לְקוּלוֹ כְּמָה דְכְּתִיב אֲזַ נְדַבְרוּ יְרָאִי ה' אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, דְּהִינֵנו שְׁלוֹמֵיִם תּוֹרָה יְחִיד, אֲזַ וַיִּקְשַׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע וַיִּגּוֹ' סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לִירָאִי ה' וְלַחֲוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, וְאַשְׁתַּזִּיב בַּר נָשׁ מִתַּלְתַּת דִּינִין וְעַל יְדֵי זֶה נִצָּל הָאָדָם מִשְׁלֶשָׁה דִּינִים, מְדִינָא דְהַאי עֲלָמָא מְדִין וְעַנְשׁ שֶׁל זֶה הָעוֹלָם, וּמְדִינָא דְמִלְאַף הַמָּוֶת דְּלֹא יָכִיל לְשַׁלְטָאָה עָלֶיהָ וּמְדִינָא שֶׁל מִלְאַף הַמָּוֶת שְׂאִינוּ יָכוֹל

בְּרִית פְּרוּתָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקּוֹרָא מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת בְּכֹנֶנָה בְּכָל יוֹם נִצּוֹל מִכָּל רָע

וְאָמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן מְלָה דָּא גְזַרְהָ קְיָימָא קָמֵי קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְכָר זֶה בְּרִית פְּרוּתָה לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, דְּכָל מָאן דְּאֶסְתַּפַּל וְקָרִי בְּכָל יוֹמָא עוֹבְדָא דְקְטָרֶת שְׁפָל מִי שְׁמַתְבוּנָן בְּשַׁכְלוֹ וְקוֹרָא בְּכָל יוֹם אֶת מַעֲשֵׂה הַקְּטָרֶת, יִשְׁתַּזִּיב מִכָּל מַלְיָן בִּישׁוּן, וְחֲרָשׁוּן דְּעֲלָמָא וְנִצָּל מִכָּל דְּבָרִים רָעִים וּכְשָׁפִים שְׁבַעוֹלָם, וּמִכָּל פְּגָעִין בִּישׁוּן, וּמִהַרְהוּרָא בִּישָׂא, וּמְדִינָא בִּישָׂא וּמוֹתָנָא וּמִכָּל פְּגָעִים רָעִים וּמִהַרְהוּרִים רָעִים וּמְדִין רָע וּמְדַבֵּר וּמְגַפֵּה, וְלֹא יִתְזַק כָּל הַהוּא יוֹמָא וְלֹא יִזַּק כָּל הַיּוֹם הַהוּא, דְּלֹא יָכִיל סְטָרָא אַחְרָא לְשַׁלְטָא עָלֶיהָ שְׂאִין הַסְטָרָא אַחְרָא יָכוֹל לְשַׁלוֹט עָלָיו, וְאַצְטְרִיף דִּיכּוּוֹן בֵּיהּ וְצָרִיף הָאָדָם שִׁיכּוֹן בָּהּ.

(ויקהל דף ריה-ע"ב, ובבאוריניו כרך ח עמ' תעב-תעג)

הַעוֹסֵק בְּמַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת בְּכוֹנָה, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם

הַבָּא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי בְּנֵי נָשָׂא הוּוּ יְדַעֵי כַּמָּה עֲלָאָה אִיהוּ עוֹבְדָא דְקַטְרֶת קָמֵי קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא, הוּוּ נָטְלֵי כָּל מְלָה וּמְלָה מִנֵּיהּ, וְהוּוּ סִלְקֵי לָהּ עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהּוּ כְּכַתְרָא דְדִהֲבָא, וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ, בְּעֵי לְאַסְתַּכְּלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטְרֶת, וְאִי יְכוּוֹן בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא, אִית לֵיהּ חוּלְקָא בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתֵּי, וְיִסְתַּלַּק מוֹתָנָא מִנֵּיהּ וּמַעְלָמָא, וְיִשְׁתַּזְיַב מִכָּל דִּינֵין דְּהַאי עֲלָמָא, מִסְטָרִין בִּישִׁין, וּמְדִינָא דְגִיְהֵנָם, וּמְדִינָא דְמַלְכוּתוֹ אַחְרָא, בְּהַהוּא קַטְרֶת.

כִּד הָוֵה סִלְקֵי תַנְנָא בְּעַמּוּדָא, כַּהֲנָא הָוֵה חָמֵי אַתְנוּן דְרִזָּא דְשָׁמָא (דף ריט ע"א) קְדִישָׁא פְּרַחֲיִן בְּאוּרָא, וְסִלְקֵי לְעֵילָא בְּהַהוּא עַמּוּדָא, לְבַתֵּר כַּמָּה רְתִיכִין קְדִישִׁין סְחָרִין לֵיהּ מִכָּל סְטָרִין, עַד דְּסִלְקֵי בְּנֵהִירוֹ וְחַדְוָה, וְחַדֵּי לְמֵאֵן דְּחַדֵּי, וְקָשֶׁר קָשְׁרִין לְעֵילָא וְתַתָּא לְיַחְדָּא כְּלָא, וְהָא אוּקְיָמְנָא, וְדָא מְכַפֵּר עַל יְצַר הָרַע, וְעַל עֲבוּדָה זָרָה דְּאִיהוּ סְטָרָא אַחְרָא, וְהָא אוּקְמוּהָ.

מתוק מדבש

הַעוֹסֵק בְּמַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת בְּכוֹנָה, יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְהַחֲבֵרָא, אִי בְּנֵי נָשָׂא הוּוּ יְדַעֵי כַּמָּה עֲלָאָה אִיהוּ עוֹבְדָא דְקַטְרֶת קָמֵי קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא אִם בְּנֵי אָדָם הִיוּ יוֹדְעִים עַד כַּמָּה חֲשׂוּבָה הִיא מַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּוּ נָטְלֵי כָּל מְלָה וּמְלָה מִנֵּיהּ הִיוּ לוֹקְחִים כָּל תְּכָה וְתְכָה מִמֶּנָּה, וְהוּוּ סִלְקֵי לָהּ עֲטָרָה עַל רִישֵׁיהּוּ כְּכַתְרָא דְדִהֲבָא וְהִיוּ מַעְלִין אוֹתָהּ לְהִיּוֹת עֲטָרָה עַל רִאשָׁם כְּכַתֵּר שֶׁל זָהָב, וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדַּל בֵּיהּ וּמֵי שְׁעוּסֵק בְּפִרְשֵׁת הַקְטָרֶת, בְּעֵי לְאַסְתַּכְּלָא בְּעוֹבְדָא דְקַטְרֶת צְרִיף לְהַתְבוּנָה בְּשִׁכְלוֹ בְּמַעֲשֵׂה הַקְטָרֶת, וְאִי יְכוּוֹן בֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא וְאִם יְכוּוֹן בְּאַמִּירְתוֹ כָּל יוֹם, אִית לֵיהּ חוּלְקָא בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתֵּי יֵשׁ לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִסְתַּלַּק מוֹתָנָא מִנֵּיהּ וּמַעְלָמָא וְיִסְתַּלַּק הַדְּבַר וְהַמְגַפָּה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל הָעוֹלָם, וְיִשְׁתַּזְיַב מִכָּל דִּינֵין דְּהַאי עֲלָמָא וְיִנְצַל מִכָּל הַדִּינִים שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, מִסְטָרִין בִּישִׁין וּמְדִינָא דְגִיְהֵנָם וּמְדִינָא דְמַלְכוּתוֹ אַחְרָא מִכַּחוֹת הָרַעִים, וּמְדִין הַגִּיְהֵנָם, וּמְדִין שֶׁל מַלְכוּת הַסְטָרָא אַחְרָא, בְּהַהוּא קַטְרֶת כָּל זֶה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַקְטָרֶת.

וְאָמַר עוֹד רַבִּי שְׁמַעוֹן כִּד הָוֵה סִלְקֵי תַנְנָא בְּעַמּוּדָא כַּשְׁהִיָּה עוֹלָה הָעֵשֶׂן בְּעַמּוּדָא שֶׁל מַעְלָה עֵשֶׂן כַּהֲנָא הָוֵה חָמֵי אַתְנוּן דְרִזָּא דְשָׁמָא (דף ריט ע"א) קְדִישָׁא

הַכֵּהֵן הָיָה רוֹאֶה אוֹתִיּוֹת שֶׁל סוּד שֵׁם הַקְדוֹשׁ הוֹי"ה, פְּרַחֲיִן בְּאוּרָא שְׁהִיוּ פּוֹרְחוֹת בְּאוּרֵי וּבּוֹקְעִים אֶת הָאוּרִים לְפָנֵי הַקְטָרֶת, וְסִלְקֵי לְעֵילָא בְּהַהוּא עַמּוּדָא וְעַלּוּ לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ עַמּוּד הָעֵשֶׂן, (וְהִינּוּ סוּד הַפְּרוּרִים שֶׁעָלוּ פְּעֻלַּת הַקְטָרֶת) לְבַתֵּר וְאַחַר כֵּן רָאָה הַכֵּהֵן, כִּי כַּמָּה רְתִיכִין קְדִישִׁין סְחָרִין לֵיהּ מִכָּל סְטָרִין כַּמָּה מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת הַשּׁוֹלְטוֹת בְּאוּרֵי הָעוֹלָם הִיוּ מְסַכְּבוֹת אֶת עַמּוּד הָעֵשֶׂן מִכָּל הַצְּדִידִים, עַד דְּסִלְקֵי בְּנֵהִירוֹ וְחַדְוָה עַד שְׁעָלָה לְמַעְלָה בְּהַאֲרָה וְשִׁמְחָה, (וְהִינּוּ שֶׁעָלוּ הַפְּרוּרִים מֵעוֹלָם הָעֵשֶׂה לִיְמִירָה וּמִשָּׁם לְעוֹלָם הַבְּרִיאָה וּמִשָּׁם לְעוֹלָם הַחַיִּילוֹת), וְחַדֵּי לְמֵאֵן דְּחַדֵּי וְשֵׁם הִיוּ (הַפְּרוּרִים שֶׁנִּתְּצְרוּ וְעָלוּ עַל יְדֵי הַקְטָרֶת) מְשִׁמְחִים אֶת מִי שְׂרָאוּי לְשִׁמַּח וְהִינּוּ אֶת הַשְּׂכִינָה, וּמַגְדִּיל הַשְּׁמִחָה וְקָשֶׁר קָשְׁרִין לְעֵילָא הָיָה מְקָשֶׁר קָשְׁרֵי הַיַּחֲדוּד לְמַעְלָה בְּאַבָּא וְאַמָּא [בְּחִינַת חֻכְמָה וּבִינָה], וְתַתָּא וְלַמְטָה בְּזַעֲרֵי אַנְפִּין וְנִקְבֵייהּ, בְּחִינַת קְדִישָׁא בְּרִיף הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ לְיַחְדָּא כְּלָא לְיַחַד אֶת כָּל הַפְּרָצוּפִים, וְהָא אוּקְיָמְנָא וְהָרִי כָּבֵד בְּאַרְגָּו עֲנָן זֶה, וּמִסִּיק בְּדַבְרָיו וְאָמַר כִּי וְדָא מְכַפֵּר עַל יְצַר הָרַע וְעַל עֲבוּדָה זָרָה דְּאִיהוּ סְטָרָא אַחְרָא הַקְטָרֶת הִיָּתָה מְכַפֵּרֶת עַל כָּל הַפְּגָמִים שֶׁנִּפְגְּמוּ עַל יְדֵי הַיְצַר הָרַע וְעַל יְדֵי עֲבוּדָה זָרָה שֶׁהוּא הַסְטָרָא אַחְרָא, וְהָא אוּקְמוּהָ וּכְבֵר בְּאַרוּהוּ הַחֲבָרִים.

(ויקהל דף ריח-ע"ב-ריט-ע"א, ובכיוורינו כרך ח עמ' תעג-תעד)

לפרשת החודש

חדש ניסן זמן השראת השכינה

החדש הזה לכם ראש חדשים וגו', וכי פלהו זמנין וחדשין לאו אינון דקדשא בריה הוא, (אלא חדשכם לא כתיב), אלא החדש הזה לכם, דיילי איהו אבל אנא מסרית ליה לכון, דלכון איהו באתגליא, [וכו']

ירחא דלכון איהו פסדורא פסדר דאתוון, אביב דאיהו אב"ג, י"ב איהו רזא דג', (ס"א ואיהו אב"ג פסדרא דאתוון).

ארבעה חדשים בשנה שבהם ישנה שמירה עליונה על ישראל

בימי בחורותיה, יומין דשפא דאינון ברירין לה, ונטירו דלעלא עלה, ואינון ארבע ירחי דשפא, אדר ניסן אייר סיון, אלין אינון יומין דבחר קדשא בריה הוא בישראל, ועבד בהון עמהון נסין, וכנסת ישראל מתעטרא בבעלה ואתקריבת בהדיה.

מתוק מדבש

ארבעה חדשים בשנה שבהם ישנה שמירה עליונה על ישראל

ועוד בא לרמז מה שכתוב בימי בחורותיה היינו יומין דשפא דאינון ברירין לה ימי השנה שהם ברורים וטובים לה, ונטירו דלעלא עלה ושמירה העליונה יש עליה, ואינון ארבע ירחי דשפא והם ארבעה חדשים בשנה אדר ניסן אייר סיון, אלין אינון יומין דבחר קדשא בריה הוא בישראל אלו הם הימים שבהם בחר הקדוש ברוך הוא בישראל, ועבד בהון עמהון נסין ועשה בהם עמהם נסים, באדר נס פורים, בניסן נס של יציאת מצרים, באיר ירידת המן, בסיון הנס של מתן תורה, וכנסת ישראל מתעטרא בבעלה ואתקריבת בהדיה ואז כנסת ישראל שהיא השכינה הייתה מתעטרת בבעלה זעיר אנפין [קדשא בריה הוא] ומתקרבת אליו, פי כל אלו הארבעה חדשים הם תקון השכינה ויחודה עם זעיר אנפין [קדשא בריה הוא], ואין שליטת הסטרא אחרא, והקלפות הם נכנעות ומתבטלות. (זהר-חדש-איכה דף קיב-ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תרפג)

חדש ניסן זמן השראת השכינה

החדש הזה לכם ראש חדשים וגו' והיינו חדש ניסן, ומקשה וכי פלהו זמנין וחדשין לאו אינון דקדשא בריה הוא וכי כל הזמנים והחדשים אינם של הקב"ה, הלא בודאי הכל שלו, אם כן למה כתוב כאן החדש הזה "לכם", ומתוך אלא מש"כ החדש הזה לכם פירושו דיילי איהו אבל אנא מסרית ליה לכון החדש שהוא סוד המלכות [השכינה] היא שלי, אבל אני מסרתי אותה לכם שתשרה עליכם, ואמר כי דלכון איהו באתגליא החדש שלכם הוא בגלוי, כי המלכות היא סוד עלמא דאתגליא. [וכו']

ירחא דלכון איהו פסדורא דאתוון אביב חדש ניסן שהוא שלכם הוא נקרא אביב כסדר האותיות א' ב', דאיהו י"ב רזא דג' כי י"ב במספר קטן הוא ג', הרי ואיהו אב"ג פסדרא דאתוון הרי אבי"ב היא כאילו היה כתוב א' ב' ג' כסדר האותיות, וטעם הדבר כי בני ישראל הם במלכות שהיא סוד חדש ניסן והיא למטה, ועולה למעלה לקבל שפע לבני ישראל, לכן אותיותיה הם כסדרן מלמטה למעלה, (תצוה דף קפו ע"א, ובביאורינו כרך ח עמ' פד)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

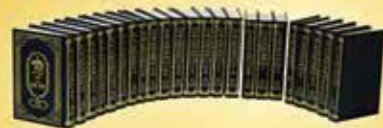
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפרושה הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)

סדר ותפילות הפסח באור וברוממות עיראית, בכוונה והבנה כדורה ובהירה

אורי

לארבעה עשר ולכל ימי הפסח

וספרתם לכם

מיוסד לימי ספירת העומר, בדרך מוסר ועבודה, והוא שיה לכל נפש מלוקט מדברי חז"ל הק' ובפרט מספר הזוהר הק'.

מתוק מדבש פסח

עם ביאור משולב לפיוטי החג, ליקוטי הזוה"ק והאריז"ל, מאמרי התעוררת, סגולות, תפלות יקרות. ע"ל כל עניני החג

הגדה של פסח 'מתוק מדבש'

הכולל מאמרי הזוה"ק, ילקוט כוונות זכות, מכתבי האריז"ל אמרות קודש ועובדות מאלפת מצדיקי הדורות זיע"א בנוסח: ספרד/עדות המזרח

כל דכפין ייתי ליהנות מאור הבהיר והמתוק

להשיג בחנויות המובחרות

להזמנות מרוכזות

1800.350.330

